

Karin Knutsson, Monica Karlsson, Charina Åkermark och Iris Nyström i föreningen Vänner emellan kan glädja sig åt ett bra första år. (Arkivbild)

Lyckat år för balthjälp

BOXHOLM

Det blev ett lyckat första verksamhetsår för Vänner emellan i Boxholm.

Föreningen som har 22 medlemmar har som sitt stora mål att hjälpa ett barnhem i Litauen.

Men utan generösa Boxholmsbor hade det inte gått så bra.

– Boxholmarna är fantastiska. De skänker kläder till oss och dessutom bidrar de med loppissaker som vi sedan säljer, kommenterar Monica Karlsson som är ordförande i föreningen.

Också skolbarnen i Boxholm har varit med och hjälpt till.

Inte mindre än 150 skolväskor samlades in och fick nya ägare i Litauen.

– Det är väldigt roligt när också barnen engagerar sig i vårt arbete med barnhemmet, fortsätter Monica Karlsson.

– Det är inte otänkbart att vi kommer att samla in fler skolväskor på andra orter.

Vänner emellan köper också linnetyger och dukar i Litauen.

Varorna säljs sedan hemma i Boxholm och en del av överskottet går tillbaka till Litauen.

– På så vis kan vi hjälpa till i dubbel bemärkelse, menar Karin Knutsson som är kassör i Vänner emellan.

– Vi ska anordna en linnekväll den 16 mars. Då ska vi visa damkläder i linne för allmänheten som kan beställa kläderna av oss. Sedan far vi till Litauen och köper varorna.

Föreningen omsatte 95 000 kronor under året.

Ett mycket bra resultat för första året verksamhet.

I dag har föreningen ett överskott på 22 000 kronor. Pengarna ska användas för nästa klädresa till Litauen.

Men överskottet räcker även till ett generöst bidrag till barnhemmet.

Försäljningen av loppissaker gav 23 000 kronor och övrig försäljning som föreningen anordnat inbringade 29 000 kronor.

ROLF B NILSSON

Foto: KARL-JOHAN NORÉN

— Detta har alltid tajmat så bra med mina andra projekt, förklarar Tina Bergquist att hon är efter år kunnat återvända till jobbet som turistvärdinna på rastplatsen Dalstorp.

BOXHOLM: Sjunde sommaren på Dalstorp

Rastlösa Tinas rastplats

BOXHOLM
Hon betecknar sig själv som rastlös, rastplatsens snart fasta inventarium.

Tina Bergquist gör sin sjunde sommar i rad som turistvärdinna på Dalstorp.

Hon hoppas faktiskt att det inte blir en åttonde.

Inte så att hon tröttnat på bilister, turister och arbetskamrater. Hon tycker fortfarande att "det är ett hemskt kul sommarjobb", men hon ser fram emot att kunna få semester en sommar.

— Det har jag aldrig haft. Det vore trevligt att få det någon gång.

Tina hoppas på ett besked från Stenbockskolan i Boxholm om ett helårsförordnande där till hösten som högstadielärare.

I så fall meriterar hon sig för betalt sommarlov. Nästa sommar.

Vill fortsätta på skolan

Tina har jobbat på Stenbockskolan större delen av vårterminen. Hon har undervisat i tyska, svenska och musik.

Det är första gången hon provat på läraryrket och hon vill gärna fortsätta.

— Att jobba med människor på något sätt är bland det roligaste som finns, tycker Tina, och konstaterar att hon hela tiden dragits till sådana jobb.

Närmast, innan hon kom till skolan, sålde hon biljetter på SJ:s bokningscentral i Tranås.

Hon har hunnit med mycket, Tina. Varit au pair i USA, jobbat inom äldreomsorgen i Boxholm, sålt biljetter på SJ:s bokningscentral, bott och jobbat i Frankrike i

Aktuell just nu

Tina Bergquist

Aktuell som: Turistvärdinna i Boxholm.

Ålder: 28 år.

Bor: Hyreslägenhet i Boxholm, etta med kokvrå.

Familj: Pojkvännen Peter Kapusta.

Senast lästa bok: "Mannen som kunde tala med hästar" av Nicholas Evans.

Intressen: Sång och musik, resor, språk.

Favoritresmål: Franska rivieran. "Det är så väldigt vackert där och så har människorna där en sådan härlig livsstil och livssyn".

ningom till turistakademien.

— Det gav en bra grund för att arbeta inom rese- och turistservice, tycker hon.

Vad Tina ska bli när hon blir "stor" verkar dock fortfarande vara en öppen fråga. Hon har i ett par år spanat efter fasta turistinformatorstjänster på heltid, men några sådana har hon inte hittat på pendelavstånd från Boxholm.

— Jag är lite inne på läraryrket i stället. Jag har trivts fantastiskt bra på Stenbockskolan.

Tina vill gärna bo kvar i Boxholm. Hon har vuxit upp i Boxholm och skulle hon själv bilda familj och få barn vill hon gärna ge dem samma uppväxtmiljö.

— Boxholm är en liten och bra

kommun som har det mesta. Boxholm är en lagom stor ort, resonerar hon.

Rastlös kvinna

Hennes hoppande mellan olika professioner ger måhända ett litet rastlöst intryck.

— Ja, jag är väldigt rastlös av mig och vill prova på olika saker. Jag tröttnar lätt på saker och ting,

men vill alltid ha någonting att göra. Jag är inte främmande för att åka utomlands igen.

Boxholms turistbyrå ligger sedan 1994 på informations- och rastplatsen Dalstorp vid norra infarten. Anläggningen är ett samarbetsprojekt mellan Vattenfall Vätterel, kommunen och Boxholms företagsförening.

Här kan turisterna få gratis el, de kan duscha, grilla, och i ett pentry kan barnfamiljer få värma välling. I den lilla stugan, Energi-lådan, bjuds det på turistbroschyrer och reklam för Vattenfalls produkter.

Man slås av hur väl varje kvadratdecimeter tagits tillvara. Här finns ställ på väggarna med turistinformation för varje landskap och även för övriga nordiska länder. Inte bara lokal information, således.

Prisar Dalstorp

— Dalstorp är en jättebra idé och ett jättebra ställe. Besökarna är väldigt imponerade av anlägg-

ningen och tycker att den är välskött. Väldigt många återkommer från år till år och säger att de alltid brukar stanna här, berättar Tina.

Tina tycker det är väldigt positivt att det plötsligt blivit två vandrarhem i kommunen (Strålsnäs och Boxholm).

— Det går verkligen åt. Det är också positivt att vi fått mer privata stugor än vad vi haft förut, så att vi i år har 13 stycken. Det har varit en stor brist på stugor genom årens lopp. Vi vill jättegärna ha in ytterligare privata stugor att förmedla.

Något mer att önska?

— Ostbutiken är himla populär. För det besöksmålet märker vi en sådan efterfrågan att det skulle vara roligt om den kunde ha öppet också på förmiddagar och helger. Det vi har att erbjuda just i centralorten är Bruksmuseet och ostbutiken.

KARL-JOHAN NORÉN

— Detta har alltid tajmat så bra med mina andra projekt, förklarar Tina Bergquist att hon år efter år kunnat återvända till jobbet som turistvärdinna på rastplatsen Dalstorp.

BOXHOLM: Sjunde sommaren på Dalstorp

Rastlösa Tinas rastplats

BOXHOLM

Hon betecknar sig själv som rastlös, rastplatsens snart fasta inventarium.

Tina Bergquist gör sin sjunde sommar i rad som turistvärdinna på Dalstorp.

Hon hoppas faktiskt att det inte blir en åttonde.

Inte så att hon tröttnat på bilister, turister och arbetskamrater. Hon tycker fortfarande att "det är ett hemskt kul sommarjobb", men hon ser fram emot att kunna få semester en sommar.

— Det har jag aldrig haft. Det vore trevligt att få det någon gång.

Tina hoppas på ett besked från Stenbockskolan i Boxholm om ett helårsförordnande där till hösten som högstadielärare.

I så fall meriterar hon sig för betalt sommarlov. Nästa sommar.

Vill fortsätta på skolan

Tina har jobbat på Stenbockskolan större delen av vårterminen. Hon har undervisat i tyska, svenska och musik.

Det är första gången hon provat på läraryrket och hon vill gärna fortsätta.

— Att jobba med människor på något sätt är bland det roligaste som finns, tycker Tina, och konstaterar att hon hela tiden dragits till sådana jobb.

Närmast, innan hon kom till skolan, sålde hon biljetter på SJ:s bokningscentral i Tranås.

Hon har hunnit med mycket, Tina. Varit au pair i USA, jobbat inom äldreomsorgen i Boxholm, sålt biljetter på SJ:s bokningscentral, bott och jobbat i Frankrike i ett år, gått den ettåriga eftergymnasiala turistakademin i Eksjö, och så vidare.

— Det har slumpat sig så att turistinformationen i Boxholm alltid har tajmat så bra med mina andra projekt. Det är ett väldigt kul sommarjobb, himla fritt och självständigt, och det har alltid varit ett jättekul gäng som jobbat här.

I sommar är Gustav Nordström och Emelia Sundblad arbetskamrater till Tina i turistbyrån. Alla har de varit med förr.

El- och teletekniker

I grunden är Tina el- och teletekniker. Hon gick den linjen på gymnasiet.

— Det var en grej som jag tyckte var kul då, men det är inget som jag vill arbeta med.

Au pair-jobbet, nästan direkt efter gymnasiet, gjorde att Tina fick smak på att resa, möta andra människor och kulturer, lära sig andra språk. Detta ledde så små-

Aktuell just nu

Tina Bergquist

Aktuell som: Turistvärdinna i Boxholm.

Ålder: 28 år.

Bor: Hyreslägenhet i Boxholm, etta med kokvrå.

Familj: Pojkvännen Peter Kapusta.

Senast lästa bok: "Mannen som kunde tala med hästar" av Nicholas Evans.

Intressen: Sång och musik, resor, språk.

Favoritresmål: Franska rivieran. "Det är så väldigt vackert där och så har människorna där en sådan härlig livsstil och livssyn".

ningom till turistakademin.

— Det gav en bra grund för att arbeta inom rese- och turistservice, tycker hon.

Vad Tina ska bli när hon blir "stor" verkar dock fortfarande vara en öppen fråga. Hon har i ett par år spanat efter fasta turistinformatorstjänster på heltid, men några sådana har hon inte hittat på pendelavstånd från Boxholm.

— Jag är lite inne på läraryrket i stället. Jag har trivts fantastiskt bra på Stenbockskolan.

Tina vill gärna bo kvar i Boxholm. Hon har vuxit upp i Boxholm och skulle hon själv bilda familj och få barn vill hon gärna ge dem samma uppväxtmiljö.

— Boxholm är en liten och bra

kommun som har det mesta. Boxholm är en lagom stor ort, resonerar hon.

Rastlös kvinna

Hennes hoppande mellan olika professioner ger måhända ett litet rastlöst intryck.

— Ja, jag är väldigt rastlös av mig och vill prova på olika saker. Jag tröttnar lätt på saker och ting,

men vill alltid ha någonting att göra. Jag är inte främmande för att åka utomlands igen.

Boxholms turistbyrå ligger sedan 1994 på informations- och rastplatsen Dalstorp vid norra infarten. Anläggningen är ett samarbetsprojekt mellan Vattenfall Vätterel, kommunen och Boxholms företagsförening.

Här kan turisterna få gratis el, de kan duscha, grilla, och i ett pentry kan barnfamiljer få värma välling. I den lilla stugan, Energi-lådan, bjuds det på turistbroschyrer och reklam för Vattenfalls produkter.

Man slås av hur väl varje kvadratdecimeter tagits tillvara. Här finns ställ på väggarna med turistinformation för varje land-skap och även för övriga nordiska länder. Inte bara lokal information, således.

Prisar Dalstorp

— Dalstorp är en jättebra idé och ett jättebra ställe. Besökarna är väldigt imponerade av anlägg-

ningen och tycker att den är väl-skött. Väldigt många återkommer från år till år och säger att de alltid brukar stanna här, berättar Tina.

Tina tycker det är väldigt positivt att det plötsligt blivit två vandrarhem i kommunen (Strålsnäs och Boxholm).

— Det går verkligen åt. Det är också positivt att vi fått mer privata stugor än vad vi haft förut, så att vi i år har 13 stycken. Det har varit en stor brist på stugor genom årens lopp. Vi vill jättegärna ha in ytterligare privata stugor att förmedla.

Något mer att önska?

— Ostbutiken är himla populär. För det besöksmålet märker vi en sådan efterfrågan att det skulle vara roligt om den kunde ha öppet också på förmiddagar och helger. Det vi har att erbjuda just i centralorten är Bruksmuseet och ostbutiken.

KARL-JOHAN NORÉN

"Möter jag en huggorm ska den få en kram"

Kvinnlig Indiana Jones vilar ut i Åsbo

ÅSBO
Lena Bruzaeus är en aktiv person. Hon har rest mycket, kan åtta språk, spelar tre instrument och har mött en människoätande krokodil.

Kopplar av gör hon i ringarens gamla hus på Hermanekulle med utsikt över Åsbodalen.

– Jag kan inte se mig mätt på den vackra naturen här, säger hon.

Lena Bruzaeus är osminkad och avslappnat klädd i träskor och T-shirt. En av hennes tre katter kilar in i huset samtidigt som hon går ut. Dagens kalla väderlek inbjuder inte till frukost i det fria, men Lena Bruzaeus är tapper.

Varje morgon, utom när det regnar, äter hon frukost vid husknuten för att kunna se ut över Åsbodalen. Platsen hon bor på är historisk. Strax intill hennes hus, som är ringarens och från början av 1700-talet, ligger Åsbo kyrka med en klockstapel från 1775. Från början låg stapeln mittemellan ringarens (Lenas stuga) och klockarens hus. Men den gamla klockstapeln av trä blåste ner. Vilket kanske inte är så konstigt, eftersom Lena Bru-

Sommargästen

Lena Bruzaeus

Ålder: 56 år

Familj: Särbo och tre katter

Läser just nu: Ängeln på sjunde trappsteget av Frank McCourt

Äter helst: God potatis och fisk

Bor i vanliga fall: I ett gammalt hus vid bygatan i Staffanstorp, Skåne

Bor på sommaren: Hermanekulle i Åsbo

Tycker bäst om med sommarstället: Naturen och miljön

Drömsemester: Alltid Australien, men även Sydamerika och Afrika.

duk från en annan släkting samsas med moderniteter som kylskåp, mikrovågsugn och dator. Vid ena väggen står en gammal byrå.

– Där har jag pappas predikoutkast, säger hon.

Innan hon flyttade till Australien trodde hon inte att hon skulle klara av att bo i ett annat land. Men när hon väl kom dit upptäckte Lena Bruzaeus att det blev viktigare att hålla traditioner från Sverige vid liv där än här hemma.

Härresande äventyr

– Det kändes naturligt att ha ett ursprung.

Att studera det mångkulturella samhället i Australien var intressant, liksom naturen, ett stort intresse hos henne.

– Naturen i Australien är farlig, man måste ha respekt för den, säger hon.

Sedan berättar hon om härresande strapatser i vildmarken, som när hon mötte en fem meter lång människoätande (!) krokodil, eller den gången hon sov hos goda vänner och de hittade en giftspindel i hennes rum, eller när hon stod öga mot öga med en giftorm eller...

Den medelålders kvinnan framför mig i glasögon och ordentlig frisyra börjar mer ta formen av en kvinnlig Indiana Jones.

– När jag kom hem till Sverige sa jag: möter jag en huggorm ska den få en kram, säger hon och skrattar.

Åsbomiljön välgörande

Men det är inte bara resor och

Varje morgon, utom när det regnar, äter Lena Bruzaeus frukost med utsikt över Åsbodalen.

Foto: TONY HÅKANSSON

"Möter jag en huggorm ska den få en kram"

Kvinnlig Indiana Jones vilar ut i Åsbo

ÅSBO
Lena Bruzaeus är en aktiv person. Hon har rest mycket, kan åtta språk, spelar tre instrument och har mött en människoätande krokodil.

Kopplar av gör hon i ringarens gamla hus på Hermanekulle med utsikt över Åsbodalen.

Sommargästen

Lena Bruzaeus

Ålder: 56 år

Familj: Särbo och tre katter

Läser just nu: Ängeln på sjunde

trappsteget av Frank McCourt

Äter helst: God potatis och fisk

Bor i vanliga fall: I ett gammalt

hus vid bygatan i Staffanstorp, Skåne

Bor på sommaren: Hermanekulle i Åsbo

Tycker bäst om med sommarestället: Naturen och miljön

Drömsemester: Alltid Australien, men även Sydamerika och Afrika.

– Jag kan inte se mig mätt på den vackra naturen här, säger hon.

Lena Bruzaeus är osminkad och avslappnat klädd i träskor och T-shirt. En av hennes tre katter kilar in i huset samtidigt som hon går ut. Dagens kalla våderlek inbjuder inte till frukost i det fria, men Lena Bruzaeus är tapper.

Varje morgon, utom när det regnar, äter hon frukost vid husknuten för att kunna se ut över Åsbodalen. Platsen hon bor på är historisk. Strax intill hennes hus, som är ringarens och från början av 1700-talet, ligger Åsbo kyrka med en klockstapel från 1775. Från början låg stapeln mittemellan ringarens (Lenas stuga) och klockarens hus. Men den gamla klockstapeln av trä blåste ner. Vilket kanske inte är så konstigt, eftersom Lena Bruzaeus sommarstuga ligger högt uppe på en bergknalle.

För att komma dit åker man uppför en brant, smal grusväg. Sedan skymtar den röda stugan med vita knutar väl inbäddad bland dungar av syrenbuskar, liljor och vedstaplar. När Lena Bruzaeus hämtar posten får hon gå ner för berget, till en annan historisk plats, där det gamla kyrkstallet och fattighuset låg.

– Det är roligt att ha historiens vingslag omkring sig, säger hon.

Har två hemländer

Historia är det även inne i sommarstugan. Farmors gamla utdragsäng i valnöt och en vacker matsalsmöbel med vit spets-

duk från en annan släkting samsas med moderniteter som kylskåp, mikrovågsugn och dator. Vid ena väggen står en gammal byrå.

– Där har jag pappas predikoutkast, säger hon.

Pappan var nämligen kyrkoherde i Boxholm. Från början bodde familjen i Lundby prästgård, men när Lena fyllde tio år flyttade den till Boxholm.

När inte Lena Bruzaeus njuter av utsikten här på Hermanekulle under sommaren, bor hon i Staffanstorp och undervisar i svenska för invandrarestudenter vid Malmö högskola. Något som ställer stora krav, eftersom många olika kulturer möts. Men Lena Bruzaeus har rest mycket och har bott och undervisat i Australien mellan 1981 och 1984. Så hon har egen erfarenhet av hur det är att komma till ett nytt land.

– Jag har två hemländer känns det som, säger hon.

Innan hon flyttade till Australien trodde hon inte att hon skulle klara av att bo i ett annat land. Men när hon väl kom dit upptäckte Lena Bruzaeus att det blev viktigare att hålla traditioner från Sverige vid liv där än här hemma.

Härresande äventyr

– Det kändes naturligt att ha ett ursprung.

Att studera det mångkulturella samhället i Australien var intressant, liksom naturen, ett stort intresse hos henne.

– Naturen i Australien är färlig, man måste ha respekt för den, säger hon.

Sedan berättar hon om härresande strapatser i vildmarken, som när hon mötte en fem meter lång människoätande (!) krokodil, eller den gången hon sov hos goda vänner och de hittade en giftspindel i hennes rum, eller när hon stod öga mot öga med en giftorm eller...

Den medelålders kvinnan framför mig i glasögon och ordentlig frisyra börjar mer ta formen av en kvinnlig Indiana Jones.

– När jag kom hem till Sverige sa jag: möter jag en huggorm ska den få en kram, säger hon och skrattar.

Åsbomiljön välgörande

Men det är inte bara resor och naturen som intresserar Lena Bruzaeus. Hon skriver lyrik, läroböcker i svenska, lärarhandledningar, hon spelar piano, cello och orgel. Sedan kan hon inte bara prata svenska och engelska utan även latin, grekiska, arabiska, franska och spanska. Och några fraser japanska efter besök hos brodern som bott där.

– Man kan väl säga att jag har lätt för språk, säger hon blygsamt.

Med så många intressen undrar man om hon någonsin hinner vara ledig. Jodå, det hinns.

– Jag vilar när jag är här. Miljön är välgörande för själen, säger hon.

KATARINA LAGERWALL

Foto: TONY HÅKANSSON

Varje morgon, utom när det regnar, äter Lena Bruzaeus frukost med utsikt över Åsbodalen.

I ringarens gamla hus njuter Lena Bruzaeus, som inte bara är intresserad av resor och naturen. Hon skriver också lyrik, läroböcker i svenska, lärarhandledningar och hon spelar piano, cello och orgel.

Lena Bruzaeus är en aktiv person och har rest mycket. I början av åttiotalet bodde hon i Australien. Där mötte hon en människoätande krokodil vid en av sina strapatser i vildmarken.